
ФРОНТИР

ГАЛИНА ГОРИЦЬКА

**ВІЙНА:
ВОГОНЬ, ВОДА
І МІДНІ ТРУБИ
2022 РІК**

Харків
«ФОЛІО»
2023

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

Це мій єдиний роман, який, я б воліла, щоб був ненаписаний

Знаєте що страшно? Писати повністю імена і звання героїв цієї книжки. Адже я можу це зробити лише тоді, коли їх вже немає серед живих. Вічна пам'ять.

Підполковник Чибінеев Валерій Вікторович. Позивний 338.
03.03.1988 — 03.03.2022

Герой України. Начальник групи військової частини А0515.
Загинув 3 березня 2022 року, у день свого народження, під час
виконання спеціальних завдань у боях за Гостомель.

Полковник Олег Алішерович Ахмедов. Позивний Фідель.
19.02.1975 — 12.03.2022

Заочно засуджений в РФ 2021-го за тероризм і воєнні злочини.
Загинув на півночі України під час прямого вогневого контакту
з противником. Його тіло було заміноване і повернене близь-
ким лише за місяць в результаті обміну.

Полковник Дмитро Анатолійович Сайчук. Позивний Сокіл.
12.11.1981 — 12.03.2022

Головний спеціаліст військової частини А0515.
Загинув на півночі України під час прямого вогневого контакту
з противником. Його тіло було заміноване і повернене
близьким лише за місяць в результаті обміну.

Назарчик. Інша інформація засекречена.
На цей момент офіційно вважається безвісти зниклою особою.

Безвісти зник при виконанні бойового завдання в районі
Маріуполя.

Крикуненко Олександр. Позивний Аскет.
Герой України (посмертно).
Загинув 07.05.2022 під час штурму острова Зміїний.

Кісельов Володимир. Позивний Полтава.

Герой України (посмертно).

Загинув 07.05.2022 під час штурму острова Зміїний.

Підполковник Олександр Юрійович Бусько. Позивний Буся.

17.08.1989 — 23.08.2022

Начальник групи в/ч. Загинув при відбитті нападу противника
в районі міста Соледар.

Ніхто, навіть ми самі, до кінця не розуміли нашої сили

— Іди до нас пити вино!

— Зараз...

— Та йди вже!

— Блядь! Зачекайте! Ви хочете щоб книжка була класна, чи так собі — уйобище?

Ситуація «контрольована»

Друзі, продовжуємо вам розповідати про злочини

Російської Федерації на території України

З єдиного телерадіомарафону

Прогнозовано контрольована, чи фейково контролльована? Як би сказали мої в закритій групі: «не флудити». Сьогодні перший день весни 2022 року. Триває шостий день війни в Україні. І українські ТВ-канали (якщо, звісно, я увімкну новини і вони транслюватимуться, після того як я на власні очі бачила з вікна, як в'ївали телевежу) і радіо все так само передають одне й те ж саме: «Ситуація контролльована». Втім, ніякого контролю за перебігом війни не було і бути не може.

Я все більше нагадую собі ту Вовчицю, яку бачила на сході рік тому, навесні 2021-го, і описала раніше.

Один мій військовий товариш як раз на днях пояснив мені дещо. Що, згідно з американськими дослідженнями, п'ять відсотків людей в умовах бойових дій стають невиправними ПТСРщиками, двадцять відсотків не так яскраво переживають свої емоції і тому найбільше придатні до війни. Між цими крайнощами ще якась частина, як в чистилищі, між Раєм і Пеклом, потім ідуть менш стійкі і завершує цю низку перетворені група найменш стійких.

Тому я й боюсь дзвонити подругам. Бо зараз не до того, повірте мені, не до того... скільки хто плакав і хто що їв, якщо й встиг щось купити в супермаркеті до того, як там нічого не стало.

* * *

Холоднокровність, ніяких сентиментів. Контроль. Коли мені пишуть подруги на кшталт: «Ай-ай... Мені так страшно. Я увесь день плачу і молюся...» — я посилаю їх нахуй¹. Зараз не час розклешеною амебою лежати на дивані. Це як в заповідях снайпера: ти маєш зрозуміти, на що ти ідеш, що твоє діло праве, не промазати і вчасно з'їбатись. Плакати, молитись і переживати — це нехай все буде потім. Коли видихнемо.

За ці дні я зрозуміла, що є люди, котрі можуть пристосуватись до воєнних дій, і ті — котрі ні. За ці дні я навчилася розрізняти по звуку рух автівок і як летить військовий винищувач. Мене достобіса почала цікавити політика (на яку я раніше не зважала) і — чи вистачить в моєму Глоку-17 і двох магазинах патронів захиститися, якщо диверсійні групи кадировців будуть зачищати місто. Звісно, я залишилась в своєму рідному місті. В пентхаусі в центрі на тридцятому поверсі. Але тепер все за порядком.

---

¹ Слово вважається літературним з 2022 року. Це напрямок для російського воєнного корабля, як наголошують мовознавці, пишеться разом.

Я не псих, я — військовий розвідник

Будемо клепати так, щоб кадировці хрестилися.
Спецназорська мудрість

Славвик

[23.02, 22:52] Стаханов ++:

Шото ганяют эти уроды
гражданскую технику которую
захватили по городу, туда
сюда грузовики, будки.

Непонятно для чего.

[23.02, 22:57] Стаханов ++:

Сейчас 7 шт. Пронеслись туда
обратно.

Алексей

Тут бы определиться откуда
они будут идти так инфа очень
разниться что с оф источников
что не с оф

Igor

Думаю кожен візьме те що
кому потрібно.

Звідкіля буде щось, визначим
по ситуації.

Головне не флудить.

Як для мене!!!

Дякую всім за розуміння

[23.02, 22:47] Завтра укропам
будет жарко в районе.

Старобешево несколько
колонн по 4-5 машин (слышно
карбюраторные) только пошли

[23.02, 22:48] Это мой человек
из Донецка. По другому
нельзя. Если назовёт всё
своими именами и его
просчитают — кончат

Ольга

рядом с Мариком было
немного, пока ничего
серъёзного

прилетело по Сартане из
Новоазовска, может Ширика

**24.02.2022
1-ий день війни**

Путін на дві доби схибив. Він же ж бо любитель нумерології. І така нагода — паліндром, випадає раз на сто вісімдесят років. Втім, саме сьогодні, двадцять четвертого лютого, він нарешті почав війну проти України.

Чому я пишу — нарешті? Бо президент Америки Байден, американська, британська розвідка і не тільки... Себто багато хто зі світового співовариства попереджав, що війна неминуча. Втім, людська природа така, що вона відмовляється вірити в те, що її лякає і не влаштовує.

І тому, хоча ситуація була гнітюча, і я одна з тих психів, котрих можна звинуватити в ПТСР, я не купила броніка, спальника, кобури, каністр з бензином для свого «жуужика» і достатньої кількості питної води, аби перебути, принаймні місяць, не виходячи з дому.

Втім, я була не одна така...

5:40

Я прокинулась невідомо від чого. Зі мною таке буває. Подивилась телефон. З інформації закритої групи з маси повідомлень ясно читалось, що Путін почав наступальну операцію.

Ольга

[24.02, 04:21]

то же направление, уже 2
десятка прилётов и
продолжают накладывать

местный говорит и-и +

Алексей

[24:02, 04:42]

ОБСТРИЛ з боку ЗС РФ
02.30-03.45 (артилерія
122мм(28)) за напрямком
САХАНКА-ШИРОКІНЕ

Ольга

прилёты в Сартану,
Гнотово, Талаковка

[24:02, 05:10]

по Волновахе
продолжают работать
возможно грады

Vitaliy

[24:02, 05:10]

Харків обстріл

Romka

Точно Харків?

Vitaliy

Так!

Artem

Бровары обстрел

Дмитро

Шо за бред?

Ольга

Одесса мощний взрыв

Сергій

В Бердянську було два вибухи.

Дмитрій

По Сармату два прихода

Славвик

Киев сторона Борисполь
мощний взрыв

Ольга

Харьков есть видео

Сергей

Ссылка?

Ольга

написали что с двача
хз что это

Славвик

Я хз с чего, но очень мощный +

Ольга

Запорожье взрыв

Дмитро

Житомир теж рвонуло

Олексій

В Білій Церкві вибухи

Ольга

Сватово також був вибух

Сергей

Днепр вибух декілька

Ігор

Фастів вибух

Олександр

Одесса 7 прилетов

Алексей
Куда?

Igor

Макс Рем:

«Гради» б'ють уздовж усього кордону, від Луганська до Житомира — джерело в прикордонній службі.

Почалось в 05:00. «Путин заявил о проведении специальной военной операции в связи с ситуацией на Донбасе.

Москва. 24 февраля.

ИНТЕРФАКС — Президент РФ Владимир Путин заявил, что принял решение о проведении специальной военной операции в связи с ситуацией на Донбасе.

«Мною принято решение о проведении специальной военной операции. Ее цель — защита людей, которые на протяжении восьми лет подвергаются издевательствам, геноциду со стороны киевского режима. И для этого мы будем стремиться к демилитаризации и денацификации Украины. А также преданию суду тех, кто совершил многочисленные кровавые преступления против мирных жителей, в том числе и граждан Российской

Федерации» — заявил Путин
в обращении в ночь на
четверг»

- 1 Киев
- 2 Днепр
- 3 Житомир
- 4 Чугуев
- 5 Харьков
- 6 Мариуполь
- 7 Херсон
- 8 Николаев
- 9 Одесса
- 10 Бердянск
- 11 Запорожье

В Білій Церкві вибухи
Сватово також був вибух
Днепр вибух декілька

Борис

Взриви, чи приходи???

Славвик

Серець Київ взрыва

Ольга

Теракти

Алексей

Где?

Ольга

Выше список.

А как это блядь еще назвать?!

Я відразу зрозуміла, що почалась війна. За три хвилини я написала своєму видавцю, котрий був у Києві в цей час:

- Началось.
- Да. Природа взрывов не ясна, — відповів він мені. — Только Донбасс, или вся граница?
- В Харькове, Житомир, Борисполь, Запорожье еще, — нервово викалаувала я йому.
- Да, но природа взрывов не ясна, — твердив він мені. — Диверсии?
- Не знаю... — я намагалась бути вкрай чесною. Зацитувала з групи: — «Одесса 7 прилетов». Возможно ракеты. — Сирец. Киев. Взрыв, — доловнила.
- Что взорвалось? — холоднокровно поцікавився видавець.
- Я не знаю. Группа красная. Не успевают. По всей Украине. Понятно, в Киеве и Белой Церкви точно не арта. Баллистические? Вроде всю инфраструктуру.
- Похоже, что всюду ракети прилетели, — зауважив він.
- В Житомире самолеты в Озерном бомбили
- Озерное — это что?
- Военный аэродром. Удары идут по ПВО. «Бровары. Два прихода — два выхода. ПВО» И Трошчину зачем-то... — потім додала я. — Может, на завтрак приходи? У меня вид красивый, если будут центр бомбить.
- Подумаю, — резонно зауважив він. — Похоже, я еще час посплю. Ближайшее время событий нет, а силы пригодятся.

* * *

Десь приблизно так почався мій перший день війни. Поки я дивилася повідомлення і переписувалася з видав-

цем, червоне, криваве сонце поступово почало виповзати з-за дахів київського центру. Я втупилася в світило і кілька хвилин стояла перед панорамним вікном своєї нової квартири, обпершись кулаками об мармурову поверхню письмового стола і граючи жовнами. Нову шикарну оселю втрачати в бомбардуванні ой як не хотілось.

Потім я застелила ліжко. У командувача ВМФ США у відставці Вільяма Макрейвена є навіть така книжка: «Застеляйте ліжко. Дрібниці, які можуть змінити ваше життя». Зробила собі кави в джезві на першому поверсі свого пентхаусу і закурила вранішню сигарету...

В той самий час група продовжувала бути «червоною», повідомляючи все нові і нові подробиці моєї теперішньої реальності:

Славвик

[24:02, 06:54]

Кто-то может подтвердить
Сумы бой, Чернигов бой?

Stream

Чернігів границя виходи.
Бій Добрянка

Прочитала про Добрянку і всередині щось тьохнуло. Звісно, не те щоб я якось особливо любила малу батьківщину своїх предків і далеких родичів, котрі там проживали, втім, я там бувала у рідні і не раз. Переписка набирала оберти. Вже почали фігурувати такі діесловя, як «відбили»....

Ігор

ПВО отрабатывает хорошо.
У нас Гостомель
Вышгород отбили

Любов

Івано-Франківськ
Військове летовище
обстріляли...

Димить

Алексей replied to Igor
Не одного пуска не было
Alex replied to Любов
Стреляли с Белоруссии

До звичної навколишньої дійсності знову щось додалось. Якийсь віддалено пронизливий звук... Я прислушалась. Потім відчинила навстіж вікно і зняла сторіз зі своєю першою противітряною сиреною...

Минуло ще пів години. Я відвerto не могла прийти до тями. Зрештою, прийняла душ, вдягнулась, викурила чергову сигарету і заглянула на денце чашки. Кава скінчилась. Із сумом поглянула на вранішне місто за вікном. Літали чайки, голуби, маленькі білі хмаринки просувалися по небу...

З розмови з хлопчиком, котрий проходив ротацію під час перших обстрілів війни на нашій базі в Краматорську

- Як тільки все почалося, нам дали стінгери. Два стінгери на чотири людини, і посадили в окопи. По задуму ми мали перебігати від одного окопу до іншого і відстрілюватись.
- Так стінгери же одноразові.
- Ну да. Самі ракети. Тому в кожному другому окопі було по ракеті. Ти уявляєш? Проти гвинтокрилів. А медичка стояла на горі за кілометр. План був такий: відстрілятись з однієї лунки, потім перебігти в сусідню і звідти поцілити. І кілометр

під гірку тащити раненого побратима, якщо що. Під обстрілами ворожих гвинтокрилів... Ось там я реально думав, що це кінець... А Київ... Тут навіть повітря, не те що люди, допомагають

7:30

На вулиці було досить тепло. Я навіть відчинила вікно автівки, поки рухалась в напрямку сусідньої заправки. Коли я до неї під'їхала, то спочатку не зовсім зrozуміла, що там койтесь... Врешті допетрала. За квартал вишикувалась черга в два ряди. «Добре, окей... — я ще досить наївно розмірковувала. — Ну значить на іншій буде не так». На іншій, і ще на іншій було точно так само і навіть гірше — прямо в мене перед носом закінчилось пальне. Врешті, на початку проспекту Перемоги за центральним РАГСом, я встала в чергу за пальним і довго, марудно, стояла. Мені написала знайома молода дівчина. То була випадкова зустріч. Вона — перевдягнута в партанський однострій членкиня «Пласту», я — запрошенна на якесь там дай Боже згадати з нагоди чого святкування в музей Оборони Києва в Нових Петрівцях.

— У нас в Нових Петрівцях взірвали нацгвардію, кажуть... Чутно дуже сильні постріли... Вже є варіанти, куди будете ховатися?

— А чого ховатися? — поцікавилася я. — Тре воювати).

— Вилами? Навіть зброї нема.

— Вже видають всім бажаючим при наявності паспорта. Тероборона.

— Боже...

— Так що... Не зволікай, — наївно порадила я їй.

— Я буду в своєму селі і його не покину. Бо це мій рідний край. Я тут виросла. Значить і тут залишуся.

— Я про тероборону.

— Дивлячись на ситуацію навколо, летять одні ракети, а що люди можуть зробити і як захистити країну від ракет, я не знаю.

Подумки я брудно вилаялась. Я вже знала, що нікуди не поїду з Києва і буду його захищати. Десь там, посеред тієї черги на заправку, народжувалась нова я. Жорстка, можливо навіть жорстока. Втім... Мабуть це була захисна реакція моєї психіки на ситуацію. А можливо просто зійшло з моєї сутності все зайве.

Вдалось заправитися. Лише за готівку. Із 07:00 Київ повільно перейшов в 09:30. Все побутове на війні відбувається повільно. Лише стріляють швидко. А ракетні удари — ті взагалі близкавичні.

10:00

В «Мегамаркеті», моєму рідному супермаркеті під будинком, було напрочуд безлюдно. Я спокійно запаркувалася на зручному верхньому паркінгу і навіть подивувалася, подумала: «Це ж треба, які люди свідомі. Всі, мабуть, скупилися вже перед війною. Нікого нема...». Потім виявилося, що просто верхній вхід закрито. Тому варто заначити: в «Мегамаркеті» було прогнозовано людно.

Натовп ділився на дві діаметрально різні групи покупців. Багаті софістичні місцеві, котрі демонстративно купляли щось на кшталт упаковки мінеральної води «Евіан» в склі, тримаючи на повідках своїх маленьких собачок і хизуючись «ролексами» та аристократичною розгубленістю і певною незібраністю, і люди, котрі затарювалися капітально.

Я була в другій групі й вирішила не зволікати. Тим паче мені вдалося запаркуватись на єдине вільне місце акурат поблизу входу. Вперше стала на місце для інвалідів. Але не я одна. Вода, вино, крупи, туалетний папір, тампакс, соуси, навіть консерви, котрі я ненавиджу...

ЗМІСТ

Ситуація «контрольована»	4
Я не псих, я – військовий розвідник	6
24.02.2022. 1-ий день війни	7
3 розмови з хлопчиком, котрий проходив ротацію під час перших обстрілів війни на нашій базі в Краматорську .	14
«Епіцентр». Полярна	21
«Загін самогубців»	25
Другий обстріл	40
Магія цифр – ранній ранок 24.02.2022 і 20 знищених танків	48
Піпець який глибокий тил, або заявка на сухпайки	60
«Лучікі світа»	63
Десятий день війни	65
Шановний кончений сусідський народе!	68
«Виступ президента»	70
Операція «Саша, чо ти наділал?»	73
11.03.2022	85
12.03.2022	88
Дні української авіації	91
Запис розмови окупантів у Бучі	94
Операція «Саша, чо ти наділал?». Продовження	96
Рельєфна війна	102
Про українські традиції волонтерства і найнеочікуванішу допомогу від мера Кличка	103
Бобровиця team	108
Душ і прикід	118
«Скучні» ночі	118
ТрО Бобровиці	126
СОЛ, або Такі засекречені агенти, що навіть офіцер ВБ про нас не знає	129
Кава з Молоком без кави і без молока	132
Сіряк	135
Ліричний відступ	140
Новий Биків	143
«Наказать невіновних, поощріть незаслужених»	151
ПТСР – це інстинкт самозбереження. Просто раніше не всі це розуміли	153
Один в лісі війн	156

«З ким доводиться працювати... Справжні діти»	168
Мешканець Семенівки	171
Ліричний відступ. Навіть не пост з ФБ	182
Гекатомба, або Жертвопренесення по-розвідницькі,	
або – Острів Зміїний	185
Робота «на мужика»	200
«Гутен морген!», утро в моргє	210
Очікування	220
Повітряні тривоги	227
Шампанське, піони і прикраси «Мексика»	229
Природа	232
Бонсай на ім'я Путін	236
«Лепесток»	238
«Командір у нас хуйовий несмотря на то, что новый»	241
До питання взаємовідносин зі смертю. Надто чутливим не читати	248
Надто чутливим далі не читати однозначно	250

МІККІ МАУСИ І ДОНАЛЬДІ ДАКІ БУРЕМНИХ ЧАСІВ	
АКТИВНОЇ ФАЗИ ВІЙНИ	252
Дональд Дак № 1. Дивовижні пригоди військовослужбовця	
в шапочці з помпончиком	24
Санаторії Сатани	263
Зруднована дамба	266
Ясногородка	266
«Дошка досягнень»	269
Дональд Дак № 2. Кіт Лейк і Порш Каен	271
Енлав	276
«Ви такі спокійні, як на роботі»	281
«Чесний» Порш Каен	286
«Мої міни»	296
Відчайдушний евакуаторщик	298
Бус інкасаторський	302
P. S.: à la guerre comme à la guerre. Буквально. Не знаєш	
що, коли і для чого	302
Дональд Дак № 3,	
або Як складно потрапити французькому легіонеру україн-	
ського походження на рідну землю, коли в Україні йде війна ..	306
Дональди Даки. «Хуярення одне з одним».....	314
Назарчик	317